

Sång.

En sång om olyckan vid Grorud i Norge [av Albert Ed].

Eskilstuna 1905.

8.

1 s.

Qa 32

Qa 32

En Sång

om olyckan vid Grorud i Norge,

då jag vid bergsprängning fick afskjuten min vänstra hand och skadade mig i bröstet. Enär jag ej var försäkrad och ej har någon hjälp samt har hustru och 7 barn i Norge i stor fattigdom, beder jag alla att köpa min sång, som är skriven af mig själf.

Vördsamt
Albert Ed.

Mel: Vid låga ryttartorpet.

En sång jag nu vill sjunga, som själf jag diktat har,
Den handlar om en yngling som ut i världen far.
Jag ifrån hemmet reste i mina unga år,
Jag pröfva ville lyckan i världen, stor och svår.

Jag var en sorglös yngling nyss fyllda 20 år
Då slut var lyckans dagar, då slut var glädjens vår,
Ty skottet som mig träffat, mig gjorde ett stort men,
Och nu jag aldrig mera en glad dag får alltsen.

I berget jag arbetade med lif och lust och fröjd,
Och glad ibland kamrater jag sjöng min visa nöjd.
Med arbet' följer faror af mångahanda slag,
När man är ung och dristig man vet ej faran af.

Ett skott jag skulle ladda och fort det skulle fram,
Men krutet exploderar och jag i luften sprang.
Min arm den gick i trasor, mitt ansikt' blef svart som sot,
Och blind på båda ögonen var hårdt att stå emot.

Min syn jag fick tillbaka, ett under dock det var.
Att lifvet ej jag mistat det var ej mycket kvar,
Jag väntade på döden för hvar minut som gick,
Min tid var icke kommen och jag var ej beredd.

Ett ord jag dock vill säga till dig, du friska man,
Som hafver dina lemmar och än arbeta kan.
Hjälp mig och lindra sorgen, för den är svår och tung,
Ty jag har sorger stora, fastän jag är så ung.

→→ **Frivillig afgift.** ←←